

[Schlüter.]

der er nogle. Denne debat i dag har i al fald etableret en klarhed, idet vi kan konstatere, at der fortsat er et flertal i folketinget, som mener, at vi nødvendigvis må stå fast på, at den 1. april principielt er rømningsdatoen. Så har debatten i al fald ført til nogen klarhed, og det var vist også nødvendigt.

Kurt Brauer (SF):

Også jeg har naturligvis lyttet til debatten her i dag med interesse, nærmest anspændt interesse, og selvfølgelig også med nogen grad af skuffelse. Når jeg vil give hr. Kjeld Olesen ret i, at der måske ikke er grund til ukuelig optimisme, er det, fordi det ukuelige ikke rigtig er noget, der ligger til mig. Også jeg vil være i stand til at bøje mig for synspunkter og argumenter, men jeg tror stadig væk, at der, selv efter det, der er sket her i dag, er grund til nogen optimisme.

Hr. Schlüter mener at kunne tælle stemmer. Det kan man også godt gøre sådan på fingrene, som hr. Schlüter gør det, men der er ét, der er sikkert, og det er, at stemmer tælles på en ganske bestemt måde i det danske parlament, og så længe der ligger en beslutning som den, der ligger fra den 10. april sidste år, kan det ikke nytte noget, at man under en redøgørelsesdebat vil tro, at man kan omgøre den, fordi man sådan med et slag på tasken nok tror, der er nogle radikale og sikkert mange socialdemokrater osv. Ministeren må have et retsgrundlag at handle på, og får han ikke et andet, skal ministeren have tømt Christiania. Det skal stå tomt den 1. april i år. Her er det jeg lægger mærke til, og det er det, der gør mig optimistisk, at de forskellige ordførere ikke har lukket for muligheden af, at man også kunne fortsætte lidt ud over den 1. april. Det, man nu siger, er, at man vil have fogedforretningen i gang, så vil man stille sig tilfreds. Men det er altså ikke retsgrundlag nok for ministeren, for i dagsordenen står der, at Christiania skal være ryddet 1. april. Så på en eller anden måde bliver vi altså nødt til at gøre noget.

Grunden til, at man ikke har lukket af, kunne man, hvis man var et ubehageligt gemyt, tro var at finde i, at de pågældende partier, som ikke har lukket af, er dem, der simpelt hen er bange for den kæmpemæssige

demonstration, der vil finde sted på Bådmandsstrædes kaserne den 31. marts, for det må næsten være den dag, rydningen skal være færdiggjort. Det kunne være derfor, hvis man var ondskabsfuld og ikke havde det milde gemyt, som jeg er i besiddelse af. Jeg tror dog, at når de damer og herrer ordførere ikke har lukket totalt af, så er det, fordi de i den bedste tråd med deres ansvarlighed, deres hæderlighed, som jeg har talt om tidligere, simpelt hen ikke vil undlade at udtømme enhver mulighed, der måtte være for, at dette skal komme til at foregå på fredsommeligt og anstændigt vis.

Jeg tror på anstændigheden og omgængeligheden, også efter at denne debat nu har taget så lang tid, som den har gjort. Sagen er jo, at der er klare tilsagn, og der har været demonstreret i praksis fra Københavns kommune en langmodighed, som også vises over for alle mulige andre, der har problemer med deres bygning. Hr. Erhard Jakobsens bemærkninger bringer mig ind på, at det rent faktisk er sådan, at vi under Christianiaudvalgets arbejde har haft et glimrende samarbejde med Københavns kommune, der har vist en beredvillighed til at løse opgaverne langs ad vejen, til at erklære området for midlertidigt og derfor underkastede de bestemmelser, som loven giver Københavns kommune mulighed for at putte ind deri. Der har altså vist sig en sådan beredvillighed fra Københavns kommune, og jeg konstaterer, at flertallet i Københavns borgerrepræsentation, som er bystyre for den kommune, der skal leve med arealet, er et andet end flertallet i dette folketing.

Jeg skal slutte af med at spørge ministeren, om han sammen med Christianiaudvalget vil være med til at undersøge endnu en gang, for 117. gang, om det skulle være muligt at lade Københavns kommune få lov til at være medbestemmende om, hvad der skal være på det areal, som de til sin tid skal leve med. Jeg er sikker på, at hr. Egon Weidekamp vil kunne samle et flertal for de udtalelser, han er kommet med til B.T., og at der også er en økonomisk vilje til at sikre, at disse boliger bliver sat i en sådan stand, at hr. Egon Weidekamp, Københavns kommende overborgmester, kan leve med området. Og der er et dundrende flertal i Københavns kommunalbestyrelse for at leve med